

Cuvântul care zidește

www.parohiaserbanvoda.ro

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

NOUA LEGE:

POCĂINȚA, SMERENIA ȘI JERTFA PERSONALĂ

DUMINICA DINAINTEA BOTEZULUI DOMNULUI

(Predica Sfântului Ioan Botezătorul)

SOBORUL SF. 70 DE APOSTOLI;
SF. CUV. TEOCTIST DIN SICILIA,
NICHIFOR CEL LEPROS
ȘI APOLINARIA

„Începutul Evangheliei lui Iisus Hristos,
Fiul lui Dumnezeu” sunt cuvintele
prin care începe Sfântul Marcu a doua
scriere a Noului Testament.
Pocăința, iertarea păcatelor și plecarea
capului în fața prorocului nu sunt
doar mijloace, ci sunt noul adevăr.
Aceste elemente formează Legea Nouă,
pe care Ioan Botezătorul o vestește,
Mântuitorul Hristos o instituie,
iar noi suntem chemați
să o împlinim în viața noastră.

Inceputul fiecăreia din cele patru
Evanghelii din Noul Testament
este important. Primele versete din
Evanghelia după Ioan se citesc la Sfânta
Liturgie în noaptea Sfintelor Paști.
Evanghelia după Luca începe cu
nașterea Sfântului Ioan Botezătorul și
primele cuvinte din această carte se
citesc pe 24 iunie, în zi de sărbătoare.
Apoi, primul capitol din Evanghelia
după Matei vorbește despre genealogia
Mântuitorului și se citește în duminica
dinaintea Nașterii Domnului, iar primul
capitol din Evanghelia după Marcu, în
care se vorbește despre botezul lui Ioan,
se citește în duminica dinaintea Bo-
tezului Domnului, adică astăzi. Însă,
dintre toate, începutul Evangheliei după
Marcu are ceva special. Această
Evanghelie a fost prima scrisă (prin
anii 63-64) și pune „început bun”
scrierilor care, mai târziu, vor fi adunate
în Noul Testament.

Acest prim fragment din Evanghelia

după Marcu (Marcu 1, 1-8), îl por-
tretizează pe Sfântul Ioan Botezătorul
(„Ioan era îmbrăcat în haină de păr de
cămilă, avea cingătoare de piele îm-
prejurul mijlocului și mânca lăcuste și
miere sălbatică”), arată misiunea sa
(„Ioan boteza în pustie, propovăduind
botezul pocăinței spre iertarea pă-
catelor”) și cuvintele pe care le folosea
(„propovăduia, zicând: Vine în urma
mea Cel ce este mai puternic decât
mine... Eu v-am botezat pe voi cu apă, El
însă vă va boteza cu Duh Sfânt”). În
acest fel, Ioan Botezătorul arată ele-
mentele de bază ale noii legi: pocăința,
smerenia și jertfa personală. Pocăința
pentru păcatele făcute, smerenia prin
ascultarea față de Cel care este mai mare
și jertfa prin împlinirea desăvârșită a
celor cerute de la el.

Sfântul Evanghelist Marcu constată
că toate aceste elemente fac ca în Ioan
Botezătorul să se împlinească cele
spuse prin prorocul Isaia (și Maleahi)

despre Îngerul Domnului, „Glasul celui
ce strigă în pustie: Gătiți calea
Domnului, drepte faceți cărările Lui”.
Fragmentul proorocesc este însă și mai
vechi, fiind un pasaj din cartea Ieșirii.
Sunt cuvintele prin care Moise primește
îndrumare din partea lui Dumnezeu
pentru a călăuzi poporul nu numai
dincolo de hotarele Egiptului, ci și pe o
cale nouă, o cale duhovnicească a
ascultării de Dumnezeu. Deși lung, aș
vrea să închei redând integral acel
pasaj:

„Iată Eu trimit înaintea ta pe îngerul
Meu, ca să te păzească în cale și să te
ducă la pământul acela pe care l-am
pregătit pentru tine. Ia aminte la tine
însuși; să-l asculți și să nu-i fi ne-
credincios, că nu te va ierta, pentru că
numele Meu este în el. De vei asculta cu
luare aminte glasul său și vei face toate
câte îți poruncesc și de vei păzi
legământul Meu, Îmi veți fi popor ales
dintre toate neamurile, că al Meu este

tot pământul, iar voi Îmi veți fi preoție împărătească și neam sfânt. Spune cuvintele acestor fiilor lui Israel: De veți asculta cu luare aminte glasul îngerului Meu și veți împlini toate câte

vă voi spune, voi fi vrăjmaș vrăjmașilor tăi și potrivnicilor tăi le voi fi potrivnic. Să slujești numai Domnului Dumnezeuului tău și El va binecuvânta pâinea ta, vinul tău, apa ta și voi abate bolile de

la voi. În fața ta nu va fi femeie care să nască înainte de vreme sau steapă; și voi umple numărul zilelor tale.” (Ieșire 23, 20-22 și 25-26) ❀

Pr. Vlad Mîndru

BOBOTEAZA SAU DUMNEZEIASCA ARĂTARE

Boboteaza este una dintre cele mai mari și vechi sărbători ale creștinătății. În această zi Evangheliile ne arată legătura care există între Botezul Domnului nostru Iisus Hristos în Iordan și botezul fiecărui creștin, căci după ce S-a botezat în Iordan cu botezul pocăinței spre iertarea păcatelor, - deși nu avea păcat -, botez care era pregătit pentru botezul creștin de mai târziu, pe când Iisus Hristos ieșea din apele Iordanului, s-au deschis cerurile și Duhul Sfânt în chip de porumbel a pogorât deasupra lui Iisus și a stat deasupra Sa.

Această sărbătoare a Botezului Domnului este numită și Arătarea sau Epifania Domnului Iisus la Iordan, dar și Teofania sau Dumnezeiasca Arătare, adică Arătarea Preasfintei Treimi. Astfel, Arătarea Preasfintei Treimi după Botezul Domnului Iisus în Iordan pregătește botezul creștinilor. De aceea, spre sfârșitul activității Sale pe pământ, înainte de a Se înălța întru slavă la Cer, Domnul Iisus Hristos a poruncit ucenicilor să învețe toate neamurile, adică toate popoarele, botezându-le „în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” și să le învețe să păzească toate câte a poruncit El (Matei 28, 19-20).

Sfințirea cea Mare a apei

Sfințirea cea Mare a apei sau Agheasma Mare se săvârșește numai de Bobotează. Slujba de sfințire a apei se poate săvârși de trei ori: la finalul Sfintei Liturghii din ajunul praznicului, după terminarea slujbei Utreniei Bobotezei și după Sfânta Liturghie din ziua Bobotezei. Primele două slujbe se oficiază mai ales la catedralele chiriarhale și mănăstiri, dar nu numai.

Din Agheasma Mare vom gusta de 8 ori, pe nemâncate, căci nimic din cele lumești, trecătoare nu este mai important decât hrana spirituală. Apoi luăm anafora. Când ne împărtășim putem gusta din ea imediat după Sfânta Euharistie. Aceste opt zile simbolizează, prin numărul 8, orientarea noastră spre viața veșnică. Apa aceasta sfințită, care ne aduce aminte de Botezul nostru în numele Preasfintei Treimi, ne arată că noi nu suntem făcuți pentru mormânt, ci pentru viață și bucurie veșnică

Beneficiile Agheasmei Mari: ne sfințește sufletele și trupurile, casele,

gospodăriile, pământurile, întreg spațiul în care ne desfășurăm activitatea, munca, învățătura. Prin sfințirea naturii, a tot ce-l înconjoară pe om, Biserica ne arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și laudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. De aceea, slujba de sfințire a Agheasmei Mari se face în exteriorul bisericii, de obicei lângă un râu, fântână, izvor sau într-un loc frumos amenajat, uneori împodobit cu cruci de gheață, unde se pregătesc și se împodobesc numeroase vase cu apă.

Agheasma Mare ne aduce vindecare de boli sufletești și trupești. În vremurile de azi, omul înfruntă multe boli ale trupului ori sufletului, adesea cele fizice fiind generate de suferințe sufletești, de păcate sau patimi. Apa sfințită ne vindecă, ne sporește credința, dragostea de Dumnezeu și de semenii. Din rugăciunile din rânduiala sfințirii Agheasmei Mari aflăm că ea se arată izbăvitoare de patimi și izgonitoare a duhurilor celor rele. Adesea diavolul caută cu orice chip să ne piardă, îndemnându-ne la păcat, iar apa sfințită la Bobotează ne dă putere peste ispite și ne apropie mai mult de Dumnezeu, izvorul sfințeniei și al iubirii.

Fiecare creștin va avea în casă un vas cu Agheasmă Mare, ținut la loc curat și va gusta cu evlavie din ea în zilele de post, în vreme de necazuri, ispite, nevoi sau grele suferințe, dar numai după ce primește dezlegare de la duhovnic. Unii preoți rânduiesc celor pe care-i spovedesc Agheasmă Mare înainte de a primi Sfânta Împărtășanie. Sunt credincioși care în Postul Mare se nevoiesc postind aspru sau negru, primind dezlegare de la duhovnicul lor să guste spre seară câteva guri de Agheasmă Mare. Iar cei pe care

duhovnicul îi oprește de la Împărtășanie din pricina unor păcate, pot lua Agheasmă Mare, cu încuviințarea duhovnicului ca mângâiere și nădejde a mântuirii lor, ca leac spre tămăduire și îndreptare.

Postul din Ajunul Bobotezei

Ziua de 5 ianuarie are o semnificație aparte căci este premergătoare unei mari minuni pe care Dumnezeu a făcut-o cu omul, după Nașterea Mântuitorului Hristos cu trupul: omul - Sf. Ioan Botezătorul - își va pune mâinile pe creștetul Domnului, al Creatorului său. Și cum să nu postim într-o astfel de zi, pregătindu-ne pentru excepționala întâlnire dintre Creator și creatură!

Postim și pentru că în ajunul Bobotezei se oficiază slujba Agheasmei Mari, cu care preoții merg pe la casele credincioșilor și le sfințesc. După rânduiala trebuie să gustăm din apa cea sfințită, or acest lucru nu-l putem face decât în stare de post și rugăciune, de ajunare. Biserica a rânduit acest post de o zi și pentru a ne reculege duhovnicește, ca să înțelegem cât mai deplin iubirea lui Dumnezeu, Cel în Treime închinat, față de noi oamenii. Acest post are o vechime foarte mare, din secolele IV-VI, când catehumenii se pregăteau să primească botezul. După ce erau botezați, puteau să participe pentru prima dată la Liturgia credincioșilor și să se împărtășească cu dumnezeieștile merinde.

Dacă ajunul Bobotezei va cădea de luni până vineri inclusiv, pravila bisericească prevede post aspru sau chiar negru. Se mănâncă după ora 15,00 fructe și legume uscate ori fierte, fără untdelemn. Dacă ajunul cade sâmbăta ori duminică, după Sfânta Liturghie și slujba Agheasmei Mari se pot consuma bucate gătitе și cu untdelemn. ❀

LA CUMPĂNA DINTRE ANI, CU SPERANȚĂ ȘI CREDINȚĂ

Postul Crăciunului
ne pregătește pentru
întâmpinarea Nașterii Domnului,
dar și pentru Botezul Domnului,
sărbători care, la începuturi,
erau prăznuite împreună
pe 6 ianuarie, când era Epifania.
Așadar, perioada dintre 25 decembrie
și 6, chiar 7 ianuarie, la mijlocul căreia
se află începutul Noului An,
este una încărcată
de semnificații creștine.
Terminând un an și începând altul,
ne facem un bilanț, privind mai ales
cu mulțumire și credință
la Dumnezeu și Biserica Sa.

Botezul Domnului sau Boboteaza, sărbătoare prăznuită în fiecare an la 6 ianuarie, alături de ziua de pomenire a Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, 7 ianuarie, marchează sfârșitul sărbătorilor dedicate Nașterii Mântuitorului. În Răsărit, până în a doua jumătate a secolului al IV-lea, Nașterea Domnului era serbată în aceeași zi cu Botezul, la 6 ianuarie. Această îndoită sărbătoare era numită „Epifania” – Praznicul Arătării Domnului în lume.

Atât Crăciunul cât și Boboteaza au fost serbate împreună până în secolul al IV-lea, când s-a făcut un schimb între Răsărit și Apus, Răsăritul a îmbogățit Apusul cu Sărbătoarea Botezului Domnului numită Epifanie sau Teofanie pentru că Sfânta Treime S-a arătat la Botez și prin arătarea Domnului, prin descoperirea lui Dumnezeu se cuprindea și Întruparea, Nașterea.

Iar Apusul ne-a dat Sărbătoarea aceasta cu dată fixă de la 25 decembrie, Sărbătoarea Nașterii Domnului după calcule astronomice legate de solstițiul de iarnă, creând acel ciclu al Sărbătorilor cu dată fixă în ordine cronologică: 25 decembrie - Întruparea, apoi 1 ianuarie - Tăierea împrejur, 6 ianuarie - Botezul, 25 martie - Buna Vestire și altele.

În concluzie, firesc este ca, la cumpăna dintre ani să petrecem tot creștinește. Să începem anul în biserică, cu rugăciune, în tihnă, mulțumind Domnului pentru câte ne-a trimis în anul ce a trecut și rugându-L să ne călăuzească viața, casa și familia, să ne binecuvânteze țara cu pace și roade

îmbelșugate, să ne păzească de venirea altor neamuri asupra noastră, de potop de ape, de foc și de secetă, de cutremure și de cumplite boli și să ne izbăvească de războiul cel dintre noi. În ultimii ani avem parcă din ce în ce mai multe lucruri pentru care să ne rugăm, dar bogăția de acatiste și paraclise, de psalmi și de rugăciuni pe care le are Biserica ne-au învățat cum să-I mulțumim Domnului, să-L slăvim pe Dumnezeu și cum să cerem ajutor în toate slăbiciunile, durerile și încercările noastre.

Cu vreo douăzeci de ani în urmă, o prietenă, credincioasă și inimoasă, m-a învățat un lucru pe care vi-l destăinui acum și dumneavoastră: înainte de a pleca în noaptea de 31 decembrie la biserică, așterneam pe hârtie un fel de mărturisire a neîmplinirilor din anul precedent. Ele erau în realitate legate de acele fapte creștinești pe care nu le-am împlinit, de greșelile față de Dumnezeu și semenii, de păcatele pe care nu le-am desțelenit. Și aceasta ca un gest în care I le puneam pe toate în față lui Dumnezeu, rugându-L în acest fel să mă ajute să scap de ele în anul Domnului care vine. Apoi Îi mulțumeam pentru toate câte mi le-a dat, bune și rele. Iar la sfârșit îmi luam promisiunea, așa, cu

ajutorul Său, să pun început bun celei mai aprinse dorințe duhovnicești pe care o aveam atunci.

Lăsam acea hârtie pe masă, înfățișând-o lui Dumnezeu ca o mărturisire dar și ca o rugăciune. Cu aceste gânduri în inimă, plecam spre biserică, vorbind în sinea mea cu Dumnezeu, cel căruia deja îi prezentasem spovedania mea, dar și dorința mea pentru anul ce vine.

Iar împreună-rugăciune în biserică cu ceilalți enoriași, la ceas de noapte, ne unea inimile și speranțele pentru un an mai bun pentru mântuirea noastră.

Deși anul acesta, din păcate, nu am putut ajunge la biserică, credincioșii parohiei noastre au fost în rugăciune la cumpăna dintre ani. Au fost alături de preoții noștri, mulțumindu-le acestora pentru dragostea și ajutorul lor, urându-le mulți ani, cu pace și sănătate, alături de noi și de familiile precucerniciilor lor.

Iar la sfârșitul slujbei, enoriașii au plecat, cu siguranță, cu inimi mai ușoare, pășind în noul an cu credință și speranță, cu râvnă duhovnicească și înțelepciune sfântă. Convinși fiind că, alături de Dumnezeu, nimic din ce ne este potrivnic nu ne va doborî! ✚

Maria Buleu

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 4-11 IANUARIE 2026

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 04.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica dinaintea Botezului Domnului (Predica Sf. Ioan Botezătorul) Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 05.01	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Sfințirea Agheasmei Mari
Mărti 06.01	08 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	(†) Botezul Domnului - Utrenia, Sf. Liturghie, Sfințirea Agheasmei Mari
Miercuri 07.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Soborul Sf. Prooroc Ioan Botezătorul - Utrenia, Sfânta Liturghie
Sâmbătă 10.01	07 ⁰⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas pentru cei adormiți
Duminică 11.01	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica după Botezul Domnului (Începutul propovăduirii Domnului) Utrenia, Sfânta Liturghie

2026- ANUL OMAGIAL ȘI COMEMORATIV ÎN PATRIARHIA ROMÂNĂ

În prima zi a anului 2026, la Catedrala patriarhală, în prezența Preafericitului Patriarh Daniel, a avut loc, după Sfânta Liturghie, ceremonia de proclamare a Anului omagial-comemorativ 2026 în Patriarhia Română, desemnat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române drept „Anul omagial al pastorației familiei creștine” și „Anul comemorativ al sfințelor femei din calendar (mironosițe, mucenițe, monahii, soții și mame)”.

Deși misiunea Bisericii Ortodoxe Române și activitățile din eparhie, mănăstiri și biserici de mir sunt susținute în ultimele trei decenii, în mod cu totul special aş menționa perioada 2024-2026, care s-a remarcat prin trei evenimente deosebit de importante: sfințirea picturii Catedralei Naționale la împlinirea a 100 de ani de la ridicarea Bisericii Ortodoxe Române la rang de Patriarhie; canonizarea în 12 iulie 2024 a 16 clerici români, proclamarea generală a canonizării acestor sfinți duhovnici și mărturisitori ortodocși având loc la 4 februarie 2025, alți patru sfinți români de la Athos fiind canonizați de Patriarhia Ecumenică; la 1 iulie 2025, în ședința de lucru a Sinodului Bisericii Ortodoxe Române s-a aprobat canonizarea a 16 femei cu viață sfântă - mucenițe, monahii, soții de domnitori, mame de sfinți și mărturisitoare.

Așadar sinaxarul și calendarul s-au îmbogățit cu 36 de noi sfinți, rod duhovnicesc al vieții creștine din Grădina Maicii Domnului. Știm cu toții că sute sau chiar mii de alți sfinți, știuți și neștiuți, veghează printre noi, căci viața lor a fost o jertfă pentru Dumnezeu și ei ar merita cu prisosință un loc în calendar. Din diverse motive, mulți dintre ei nu vor fi niciodată canonizați. Unii pentru motive străine vieții bisericești și dreptarului lui Dumnezeu. Alții pentru mulțimea numelor pe care nu-I poate cuprinde calendarul. Cu toate acestea, ei sunt deja în evlavia credincioșilor. Și aceștia îi poartă în gândurile și rugăciunile lor.

În 2026 ne vom bucura de proclamarea general și locală a celor 16 sfinte, recunoscându-se astfel jertfa femeilor și rolul lor în viața ascetică.

Din cuvântul PF Patriarh Daniel la ceremonia de joi, 1 ianuarie 2026, am extras câteva fragmente pentru a exemplifica doar bogăția de învățăminte și daruri pe care le primim în acest an:

❖ Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție ne arată valoarea deosebită a femeii credincioase în viața și în misiunea Bisericii

de transmite a credinței în Dumnezeu. Biserica a promovat demnitatea femeii, mai ales prin faptul că venerază pe Maica Domnului Iisus Hristos, ca ideal al feminității și al vieții creștine, purtătoare de Dumnezeu și de sfințenie, numind-o Preasfânta (Panaghia). Ea este deodată Fecioară și Mamă, icoană a Bisericii sfințite de harul Preasfintei Treimi, a umanității purtătoare de Hristos și a iubirii smerite și milostive sau darnice.

❖ Alături de Maica Domnului, sfințele mironosițe au dovedit o credință statornică și un devotament exemplar față de Domnul Iisus Hristos; ele au fost primele persoane umane care au primit vestea cea mare a Învierii lui Hristos și primele care au transmis ucenicilor Săi adevărul Învierii Lui.

❖ De-a lungul istoriei creștine, femeile sfinte au arătat că drumul spre sfințenie nu depinde de apartenența la o anumită categorie socială, ci de conlucrarea persoanei umane cu harul divin. Astfel sunt sfințele mucenițe care au mărturisit credința lor cu prețul vieții, sfințele monahii care au ales calea pocăinței, a postului și a rugăciunii neîncetate, dar și sfințele soții și mame creștine, care au îmbogățit tradiția ortodoxă a sfințeniei prin exemplul unei vieți creștine trăite în mijlocul familiei, al comunității eclesiale și al societății.

❖ Familia creștină găsește modele de viață sfântă în numeroase familii sfinte din istoria Bisericii Ortodoxe. De exemplu, în secolul al IV-lea, familia Sfântului Vasile cel Mare ne oferă un exemplu remarcabil privind cultivarea sfințeniei în familie:

părinții Vasile și Emilia, bunica Macrina cea Bătrână și cinci dintre copii – Sfântul Vasile cel Mare, Sfântul Grigorie de Nyssa, Sfântul Petru al Sevastiei, Sfântul Cuvios Navcratie și Sfânta Macrina cea Tânără – au fost toți opt înscrși ca sfinți în calendarul Bisericii Ortodoxe.

❖ Ei ne arată că educația creștină și trăirea virtuților evanghelice în familie pot forma luminători spirituali pentru toate generațiile. Din acest motiv, icoana sfinților din familia Sfântului Vasile cel Mare, pictată de Doamna Cosmina Miu din București, este icoana anului omagial 2026 în Patriarhia Română. (foto 1)

❖ Împreună cu celelalte sfinte femei române din calendar, ele (n.r. - cele 16 noi sfinte) formează Soborul Sfințelor Femei Române, acestea fiind pomenite în Duminica Mironosițelor. Icoana Soborului Sfințelor Femei Române a fost pictată de familia Răzvan și Mihaela Bădescu din Buftea. (foto 2)

❖ Aceste noi sfinte femei române din calendar ne arată că Biserica Ortodoxă Română a fost totdeauna binecuvântată cu femei credincioase și evlavioase, care au dus lupta cea bună a credinței și au săvârșit în sfințenie călătoria lor pământească (cf. 2 Timotei 4, 7) în multe forme de slujire: **mame** ai căror copii au devenit sfinți, **mucenițe** care au apărut credința creștină cu sângele lor, **monahii** care s-au rugat și au muncit în mănăstiri, femei **mărturisitoare** care au îndurat persecuțiile pentru numele lui Hristos și **soții de voievozi sau domnitori** care au sprijinit Biserica și neamul românesc. (foto - Ziarul Lumina) ❖